

GYILKOSOK ÉJSZAKÁJA

A Minerva Színpad bemutatója

Jósé Triana, a 39 esztendő kubi szerző nevével 1964-ben írt drámája vitte szét világszínpadokra. A *Gyilkosok éjszakáját* Londonban Peter Brook rendezte (ami önmagában is minősítés lehet), Európa számos színpadán bemutatták, 1966-ban a VI. Latin-amerikai Színházi Fesztivál díjnyertese. Amikor tehát a szegedi Minerva Színpad fiatal rendezője felapozta a tavaly előtti Nagyvilágban megjelent darabot, olyan drámát exportált a műkedvelés szabadalmaival, amelyhez egyrészt a szegedi közönség ritkán jut el, másrészt bepillantást enged egy nagyjából ismeretlen, izgalmas színházkultúra, a latin-amerikai, pontosabban a modern kubai színház problémavilágába. *Vállalkozásában tehát a Minerva Színpad hétfő esti előadása (Juhász Gyula Művelődési Központban) felsőfokon felelt meg az amatőr színjátszás igényeinek.*

A „gyilkosok”: Kapatzián Artur, Fekete Gizella, Maday Emőke

Más kérdés, hogy a darab jóval nagyobb követelményeket támaszt az amatőr színpadok lehetőségeinél. Magyarul: nehéz. Memoriter is komoly próbatételt jelent három szerenlőjének, ugyanakkor egyetlen helyszínen, négy fal között, egyetlen szituációban kell két játéksíkot következetesen kirajzolni. A darab arról szól, hogy három testvér, miután a szülők elmentek otthonról, őszintén bevallja, eljuttassa véleményét róluk, az apákról és anyákról, az előbbi generációról: megölve, kiégetve, lerombolva bennük a konvenciókat. A fiatalok lázadásra persze nem minősíthető egyértelműen, fellelhető benne a sürgető elégedetlenség, az anarchia, sőt messzi távoli belátszik a színre egy ország, a forradalom előtti Kuba nyomora, kisembereinek kilátástalansága is. A három testvérnek be kell tartani a játékszabályo-

kat: Lalo gyilkosnak mondja magát, eljuttassa tehát a detektívesdit, a leleplezést, a tárgyalást — ám az előadás ominózus pontjain a játékba „konkrét hangok” kerülnek, s háromjuknak le kell tisztázni, hol végződik majd a játék, honnan kezdődik a valóság. Amire csak a darab második részében, a belső történet végkifejletéhez közeledve kerül sor — amikor a szereplők bizony elfáradtak.

Kapatzián Artúr (Lalo), Fekete Gizella (Fela) és Maday Emőke (Bebe) így is, erejüket meghaladó feladattal is egészében szórakoztatva, élvezetes előadást produkáltak. Némely részletében magával ragadó frissességgel, hangulattal, játékkedvvel szóltak át a rivaldán zöm-

mel hasonlókorú, fiatal közönségükhöz — amely értette őket, vette a lapot. A dinamikus jelenetekben Konter László nagyvonalú, profirendezőnek bizonyult (ismételném, a második rész megoldatlan vonalvezetésén kellene még dolgozniok).

Várhatóan nem éri be a Minerva Színpad egyetlen előadással, hiszen komoly munka fekszik benne, további bemutatók érdeklődésére is számíthatnak. A díszleteket Székely László, a Szegedi Nemzeti Színház tervezője, a Miller-premierhez (Alku) hasonló elgondolással, merész falsókkal állította fel a környezet bezártágát, fojtott levegőjét, abszurditáit hangsúlyozva.

N. I.

Aki másnak vermet és...

Kérjük, jelentkezzen az a vállalat, amelyik az Ifjú Gárda Nevelőotthon szennyvíz-vezetéséhez csatornát ástott a Borostyán utcában. Az ott lakók nevében ugyanis Horváth István (Borostyán utca 19.) panaszkodik, hogy a június óta megásott 80—90 centis mélységű gödör állandóan tele van szennyvízzel, de nincs mellette semmi védőkorlát és éjszakánként sincs megvilágítva, hogy felhívja az arra járóknak a figyelmét a veszélyre. Most, február 18-án L. J. kisfiú bele, is esett, még az a szerencse, hogy testvérei azonnal kihúzták. De mi történik, ha valaki nem kap gyors segílyt?

Reméljük, hogy a vállalat nem „másnak ástott vermet”, s ha nem, akkor sürgősen tegye meg a kötelező óvintézkedéseket!

„Névtelen” utca

Bizonyára olvasta az Odessza-lakónegyed számozási nehézségeiről szólott írásunkat Kismárton János olvasónk, akinek a címe hasonlóképpen furcsa: Haty-tastelep, Újosztás. És éppen emiatt panaszkodik. Még 1969 januárjában kapott lakhatási engedélyt és májusban beköltözött Haty-tastelepen épült házába. De hogy hol lakik, azt senki sem tudja megmondani, mert se utcanév, se házszámot nem kaptak. Még, hogy a posta és ha netán szükség lenne, a mentők nem találja meg, az hágyán, de még be sem tudtak jelentkezni, hiszen mit írjanak a bejelentőlapra? Nehogy valaki azt gondolja, olvasónkat ez csak most izgatja: még 1968 januárjában, amikor beadta az építési engedély-kérelmet, már akkor érdeklődni kezdett a III. kerületi tanács építési és közlekedési osztályán, hogy mikor nevezik el az utcát. Azonnal válaszoltak is rá: már megvannak a tervek, csak a vb elé kell terjeszteni elfogadásra. Mint az nyilvánvaló, még mindig csak „a vb elé van terjesztve”, de semmi nem történt az ügyben. Nem csoda, ha olvasónk és vele együtt mintegy 15 család alig várja, hogy mikor lesz legközelebb vb-ülés a III. kerületben...

Dr. V. M.

Köszönet egy anyának

Nagyon kedves levelet kaptunk Budapestről Hartványi József (II. ker., Mártírok utca 15—17. VI. em., 11.) repülőtisztől. Mint leírja, egy 25 év előtti emlékek adta kezébe a tollat. Akkor mint 13 éves, teljesen árva fiú több száz magával a nemzeti segély útján Szegedre került nevelőszülőkhöz. A tervezett hat hónap helyett több mint két évig lehetett Szeged lakója a gyermekszertető Ungi János családja jóvoltából, akik a Maros utca 26-os szám alatt laktak. Soha nem felejt el, hogy négy kisgyermekük mellé a nehéz háborús időben fiukká fogadták az árvát, s az anyaszí-

vú Annus néni az otthon melegét, a mindennapi kegyet és a tanulási lehetőséget biztosította számára. „Annak a 25 év előtti szeretőnek is köszönhetem, legalábbis én úgy érzem, hogy becsülettel felleltem. S hogy ma a Magyar Néphadsereg repülőtisztje vagyok, azt annak is köszönhetem, a szegedi emberek szeretetével eljutottam az algyői motoros-repülőiskolába is, annak idején. Hadd köszönjem meg a nőnap előtt és Annus néni 63. születésnapján — ami március 7-én lesz —, hogy ma is a fiuknak érezhetem magamat.”

Kosz a körúton

„Valamikor a szemetet a kukatartályokból hetente háromszor is elvitték, de ősz óta már annak is örülünk, ha legalább hetente egyszer megteszik” — panaszkodik Keresztes Árpád (Brüsszeli körút 10/b). „Sajnos hiába pakoljuk ki nagyon is láthatatlan a kukafazekakat, legfeljebb annyit érnünk vele, hogy napokig ott csúfoskodik.” Nem mintha ez lenne a ház egyetlen szépségfoltja, mert mint olvasónk írja, megnyílt a fűtőaljkiméző kút, s azóta az olajszállító szanaszét fröcskölnek a járdán. Feltehetőleg a pákukat már nem is fog kinőni a ház előtt, arról nem is szólva, hogy hiába is ültetnénk oda virágot, mert nemcsak a talaj romlott el, de le is taposják az ágyásokat. Aztán nem válik a környék díszére az AFOR ütött-kopott bódéja sem. Jó lenne, ha körülnézne a környéken a kerületi tanács megbízottja, mert hamarosan jön az idegenforgalmi szezon, s ha magunk miatt nem, hát a vendégek miatt legalább természünk rendelt!

Budavári sikló, János-hegyi kötélpálya

A főváros új látványosságaként megkezdte a budavári sikló és a János-hegyi kötélpálya. A több mint 18 millió forintos beruházást előrelátólag 1973-ban fejezik be. Légvonalban több mint 1000 métert „repülnek” majd a János-hegyi kötélpálya utasai. A forgalmat összesen 115 kétszemélyes szék bonyolítja majd le. Az utasok 10—12 perc alatt érnek fel a hegyre, s utazásuk alatt egy alkalommal a földtől kilenc méterre „távolodnak” azaz ilyen magasan közlekednek majd. (MTI)

Szeged szobrai

A gyógyítás szimbóluma

(191.) Az Odessza lakótelep gyógyszertárának külső díszje A gyógyítás szimbóluma című alkotás, amelyet Ug-ray György faragott mészkőből. A korábban bemutatott Hygieia című fából faragott alkotás — amelyet A gyógyítás szimbóluma cím alatt közöltünk — Marosán László szobrászművész alkotása. A Hygieia a gyógyszertár belső díszje.

SZERDA, 1970. MÁRCIUS 4.

DEL MAGYARORSZÁG 5

A rokkantság megállapítása táppénzes idő alatt

D. B. olvasónk tíz hónapja táppénzes betegállományban van. Betegsége — orvosi vélemény alapján — több évig is eltarthat. Olvasónk több mint 20 éve dolgozik, szeretné tudni: a táppénzsegély kimerítése után kaphat-e rokkantsági nyugdíjat?

A társadalombiztosítási rendelkezések szerint a táppénzfolyósítás ideje alatt a dolgozót a munkaképességcsökkenést véleményező első fokú orvosi bizottság elé kell küldeni. A táppénzt folyósító szerv kötelessége (olvasónk esetében az SZTK üzemi kifizetőhely) a keresőképesség elcsúszását okozó betegség 250. napján, vagy gümőkóros betegség 610. napján a táppénzben részesülő dolgozóról az „értéssítő” elnevezésű úrlapot kiállítani és azt annak a rendelőintézetnek az igazgatójához megküldeni, amelyikhez a dolgozót táppénzes állományba vett orvos tartozik.

Az első fokú orvosi bizottság a dolgozó munkaképességére vonatkozó véleményét a táppénzt folyósító szervnek megküldi. Ha a dolgozó munkaképesség-csökkenése a hatvanhét százalékos értéket eléri, a táppénzszolgáltatás befejezése után kérheti a rokkantsági nyugdíjának megállapítását. Tehát ez esetben nem kell újból az első fokú orvosi bizottság elé menni.

A rokkantsági nyugdíjra való jogosultságnak két feltétele van: az egyik az, hogy a dolgozó legalább hatvanhét százalékos rokkant legyen, a másik pedig életkorának megfelelő szolgálati idővel rendelkezzen. (Például egy 35 éves dolgozónak legalább tizévi szolgálati idővel kell rendelkeznie.)

Olvasónk ügyében azt tanácsoljuk: forduljon az üzemi SZTK-ügyintézőjéhez és kérje, hogy utalják az első fokú orvosi bizottság elé, ott

elbírálják rokkantsági nyugdíjra való jogosultságát. Ha az orvosi bizottság véleménye szerint a rokkantság fokja elérte a hatvanhét százalékos értéket, akkor a táppénzsegélyének kimerítése után kérheti a rokkantsági nyugdíjának megállapítását. A rokkantsági nyugdíját addig kell folyósítani, amíg az orvosi bizottság véleménye szerint rokkantsága megszűnik, vagyis meggyógyult.

Dr. V. M.

Az egészségügyi igazgatás további decentralizálása

Az egészségügyi miniszter az érdekelt miniszterekkel és országos hatáskörű szervek vezetőivel egyetértésben rendeletet adott ki az egészségügyi szakigazgatás további decentralizációjáról. Eszerint a jövőben az Egészségügyi Minisztérium helyett a járási, városi, illetve városi kerületi tanácsok egészségügyi szakigazgatási szervei döntenek a központi szociális segélyek ügyében és adnak engedélyt indokolt esetben arra, hogy a hadirokkantak fogpótlásukat, műfogorukat magánfogorvossal készíttethessék el. A megyei, valamint a fővárosi és a megyei jogú vá-

rosi tanácsok egészségügyi osztályai helyett a jövőben a járási, városi, illetve kerületi tanácsok egészségügyi szervei engedélyezik a gyógygyógyellátásra jogosultak számára az ortopéd cipőt, illetve tolokocsit. Ők döntenek a hadirokkantak soron kívüli orvosi felülvizsgálata ügyében is.

A községi tanácsok a megfelelő járási szervektől átveszik a szociális indokok alapján juttatható ingyenes csecsemőkezelgye-utalványozás, valamint a kórházi ápolási díjak szociális szempontból történő elbírálásának jogát.

AZ EM. GÉP- ÉS FELVONÓSZERELŐ VÁLLALAT SZEGEDI KIRENDeltsége, dolgozói részére keres 2, 3, 4 ágyas

berendezett szobákat

fűtéssel, világítással, fürdőszoba-használat nélkül, huzamosabb időre, a Kossuth L. sgt. környékén.

Keresünk továbbá 1 db. belvárosi 2 ágyas KÜLÖN BEJÁRATU, leinformálható szobát, fürdőszoba-használatlallal.

Ajánlatokat fizetési igény megjelölésével az alábbi címre kérünk: Szabó Zoltán, Szeged 1. Pf.: 317.